

ЛЮДСЬКЕ ТІЛО — ДИВОВИЖНЕ, — СКАЗАВ Франк Ейнштейн Вотсонові, поки вони сиділи у глядацькому секторі Мідвілського бейсбольного стадіону й дивилися, як Джейнгудол готується до подачі на пітчерській гірці.

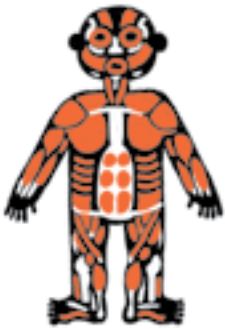
Великим пальцем руки Франк рухав джойстик на панелі керування маленьким франкедроном. Невеликий квадрокоптер завис над пітчерською гіркою і почав передавати зображення на екран Франка.

Джейнгудол повернулася в бік основної бази.

— Система кісток утворює людський скелет, — мрійливо промовив Франк.

Вона зігнула руки на рівні грудей і перед кидком підняла ліву ногу.

— Кістки рухаються завдяки м'язовій системі... — вів далі Франк.

Джейнгудол ступила крок уперед.

— Травна система постачає енергію для м'язів...

Вона відштовхнулася від гірки правою ногою.

— Завдяки серцю і кров'яній системі ця енергія потрапляє до місця призначення...

Дівчина розігнула руки, крутнулася всім тілом, виставивши праву руку і розмахуючи нею, наче вітряк лопатями.

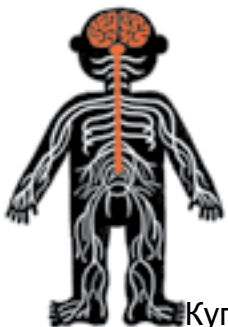
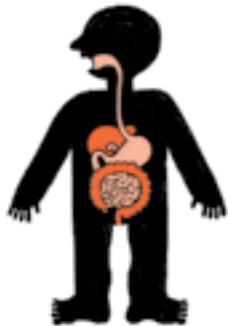
— А нервова система контролює це все... Дивовижно.

Вона різко кинула м'яч правицею.

— М-м-м-гм-м-м, — погодився Вотсон, замислено посмоктуючи кислий лимонний льодяник.

М'яч відірвався від кінчиків пальців Джейнгудол і пролетів п'ятнадцятиметровий майданчик до основної бази лише за пару секунд. Бряк розгойдав битку і промахнувся.

Пум! М'яч потрапив Дзвяку в рукавичку.

— Перший страйк, — оголосив Дзвяк. — Швидкість кидання — вісімдесят вісім з половиною кілометрів за годину.

Франк пильно вивчав картинки, які передав дрон, і зображення людського тіла на екрані ноутбука.

— Отже, щоб допомогти Джейнгудол, нам потрібно лиш винайти те, що зробить людське тіло кращим, ніж воно є.

Вотсон доїв свій кислий лимонний льодяник і взявся за солодкий вишневий.

— І все? Як усе просто! Просто зробити людське тіло кращим, ніж воно вже є... за день до змагань. Ти здурів?

— Авжеж, ні, — відповів Франк Ейнштейн, повертаючи франкедрон до глядацького сектора. — Я маю кілька ідей, над якими вже давно працюю.

Вотсон поклав до рота гострий коричнево-перцевий льодяник.

— Це так само, як би я сказав, ніби збираюся зробити так, щоб льодяник смакував ще більше льодяником, ніж він є.

— Саме так, — відгукнувся Франк.

Дзвяк механічною рукою кинув м'яч назад Джейнгудол.

— Твоя швидкість кидання доволі непогана... як для людини.

Джейнгудол піймала м'яч, вдала, що не розчула Дзвякових кпинів, і пішла до глядацького сектора, намагаючись підбадьоритись:

— Але на змаганнях мені потрібно бути ще швидшою.

— ПОСТАВ ОДИН СТРАЙК ЗА БАЗОЮ, — кивнув на битку Бряк. — МЕНІ ЦЕ МАЙЖЕ ВДАЛОСЯ!

— Та ти навіть м'яча не торкнувся.

Франк акуратно занотував усі свої думки в нотатник для описів людського тіла:

СПОСТЕРЕЖЕННЯ: *Для подачі м'яча людина задіює багато систем свого тіла.*

Джейнгудол замахнулася для подачі.

ГІПОТЕЗА: *Якщо вдосконалити хоча б одну систему, можна підвищити результативність подачі.*

Джейнгудол кинула м'яч.

Битка Бряка описала величезне півколо.

Пууум!

— Другий страйк. Дев'яносто цілих і дві десятих кілометра за годину, — оголосив Дзвяк-кетчер, віддаючи м'яч назад на пітчерську гірку.

ДОСЛІДЖЕННЯ: Знайти спосіб удосконалити скелет, м'язи, травну систему, кров'яну систему...

Вотсон вкинув соняшникову насінину в рота.

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

— Мені треба винайти льодяник, який мав би всі смаки одразу — кислий, солодкий, солоний...

Франк натиснув на джойстик на панелі керування й перезапустив франкендрон.

— Знаєш, Вотсоне, а це доволі непогана ідея.

Джейнгудол замахнулася і зробила подачу.

— Гм-м-м, — промуликав Вотсон. — Я можу назвати свій новий льодяник «Всесмак».

Бряк заплющив очі й так замахнувся биткою, що почав крутитися, наче гігантська дзиґа.

Ба-а-амс!

М'яч ударився об битку й відрикошетив. Він полетів по колу вгору — все вище і вище, і вище, аж за стіну лівого поля.

Бряк крутнувся.

— **Я влучив! Я влучив! Я влучив!**

— Навряд, — Дзв'язк займався розрахунками. — Але так, ти влучив, якимось чином влучив.

М'яч вилетів за межі стадіону.

— Овва, — вимовив Франк.

Дзеень-дзелень! Почувся звук битого скла — саме звідти, де зник бейсбольний м'яч.

— О-о, — вигукнув Вотсон, скочивши на ноги.

2

ЛЮДСЬКЕ ТІЛО СЛАБКЕ, — СКАЗАВ
Ті-Едісон пану Шимпану посеред
новенького блискучого приміщен-
ня лабораторії Ті-Едісона на Мен-
ло-стрит, під'єднуючи останній кабель електрожив-
лення до кістяка величезного скляного мозку.

Пан Шимпан відірвав очі від кросворда і згідли-
во кивнув головою. Ті-Едісон з'єднав кінці кабелю.

— Органи людського тіла з часом зношуються,
руйнуються і вмирають.

Пан Шимпан стукав олівцем об стіл.

— Знаєш, що я роблю? — запитав Едісон.

Пан Шимпан знов постукав олівцем і вдавав, наче
розмірковує. Потім він закотив очі, похитав голо-
вою і вимовив:

Н

Е

З

Н

А

Ю

— Звичайно, ти не маєш ані найменшого уявлення. Тому що я — геніальний винахідник, і всі нові ідеї містяться в моїй голові.

Ті-Едісон обхопив руками свій винахід і трохи покрутив його, щоб твердо встановити на базі.

— Я створюю мозок, який буде швидшим, потужнішим і кращим за будь-який людський мозок...

Едісон клацнув умикач. В середині скляного мозку засвітилися лінії і запульсували кольорові вогники.

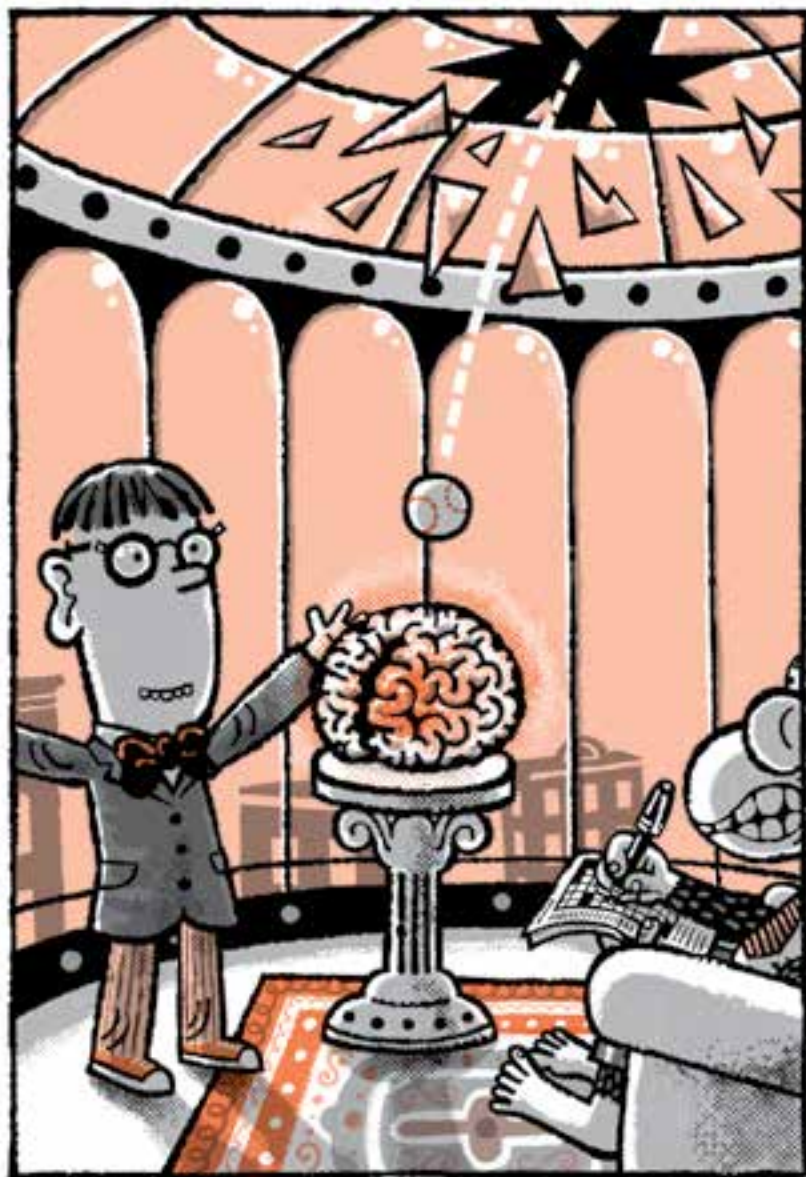
— Я створюю мозок, який не ставатиме слабшим, ніколи не зноситься і не зруйнується. Мозок, який дасть мені змогу контролювати інші мізки...

Ті-Едісон розкинув руки в боки і заволав своїм скрипучим голосом:

— Я даю вам супермозок Ті-Едісона!

Едісон і пан Шимпан дивилися, як супермозок спалахує і пульсує вогнями, спостерігали за роботою кожної його частини.

— Єс! — радісно вигукнув Едісон. — Я — Чаклун Мід...

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Дзе-ень-дзелень! Частина скляного купола розлетілася на друзки. Злива дрібних скалок разом із підбитим бейсбольним м'ячем хлинула на долівку.

М'яч влучив у Едісонів супермозок.

Супермозок вибухнув снопом кольорових іскор, дротів і уламків битого скла мозку.

— Ні-І-І-І-І-І-І-І-І-І-І-І-І-І-І-І-І! — що-сила волав Ті-Едісон. — Мій супермозок! Мій супермозок знищений! Хто це зробив?

Пан Шимпан тримав у руках бейсбольний м'яч як очевидний доказ.

Ті-Едісон ошаленіло тупотів ногами.

— Хто? Хто? Хто?

Пан Шимпан розмірковував над словом із п'яти букв, яке відповідало б словосполученню «дуже розумний». Тим часом він перекидав м'яча з однієї руки в іншу.

Мозок Ті-Едісона працював так натужно, що аж стіни гули. Нарешті він зрозумів:

— Бейсбол... бейсбольний стадіон... ось воно! — загорлав Едісон. — Ходімо, пане Шимпане! Ми йдемо на Мідвілський бейсбольний стадіон, щоб піймати того ідіота, який знищив мій винахід!

Пан Шимпан заповнив стовпчик 7-вниз у крокворді словом Г-Е-Н-І-Й, і потюпав за злющим Ті-Едісоном до виходу.